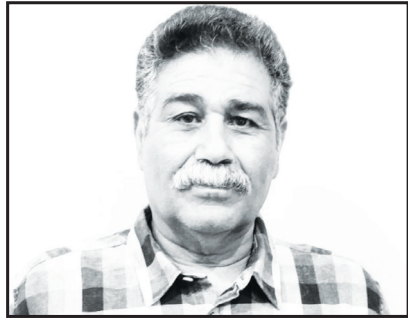

سمیرا بیدریغ

Let death play with us
lit wash and erase the life
No night is without
lullaby of the sun

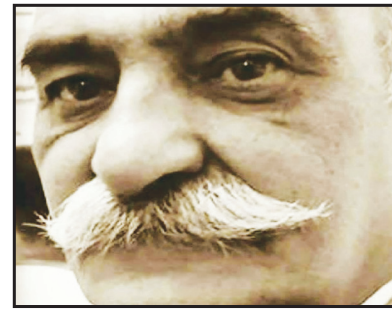
بگذار مرگ با ما بازی کند
زندگی را
بشورد و ببرد
هیچ شبی
بی لالایی خورشید
نیست!

عبدالواحد بنی سعید (وحید)

فائزة اکرمی

امیراله محمدی

محمود شیربازو

عبور

قطارِ عمر
روی ریلِ ذهن
و درنگی در ایستگاهِ خیال
خاطره‌ای
پیاده می‌شود
با خنده‌ی اشک‌هایش
سخت در آغوشم می‌کشد
انگار
برگشته از مُردن
اینک
با دودی سُرّبی
می‌گذرد زمان

"Passing"

The train of life
On the rails of the mind
and a delay in the imagination station
A memory With the laughter of its tears gets off the
train
it hugs me hardily
and seems to be
Returned from the death !
Now the time passes
With lead smoke

حسرت

گنجشک حسرت
از شط اشک هایم آب می نوشد
تا روزی که برگردی
و گل دیدار را
به موهایم سنجاق بزنی
"Regret"
The sparrow of regret is
drinking water from the stream of my tears !
I am waiting the day till you return
and pin your gift of flower to my hair !

آخرین تیر

آخرین تیر نگاهت را
شلیک کن
تیری که از کمان ابروی تو برهد
بی تردید خطا نمی رود
"Last arrow"
throw the last arrow of your gaze
An arrow that comes out of the arch of your eyebrow
Certainly can't be aimed by mistake

دیر گاهی است که رفته ای
چشمهایم بدنبال سیاره ی نگاه
توست
بر کمان ابرویت
تیری از باغ مژگانت بنشان
رها کن رها کردن
بسوی باغ خشکیده ی تنهائیم
سبز می شوم سبز

I have'nt seen you for a long time
My eyes are looking for the planet of your gaze !
put an arrow out of the arch of your eyebrow's
garden !
throw it toward my dried and loneliness garden
then I will be ever green!

معصومه ارش رضائی

در انتهای قلبم
یکی نفس می‌کشد
همان جا که
پنهان ترین جای دنیاست
و به شکلِ بدخیم
در سینه‌ام ریشه کرده است
مقصر تو نیستی
تقصیر از من بود
که دل
به پرستوی مهاجر بستم

At the bottom of my heart
someone is breathing
Where

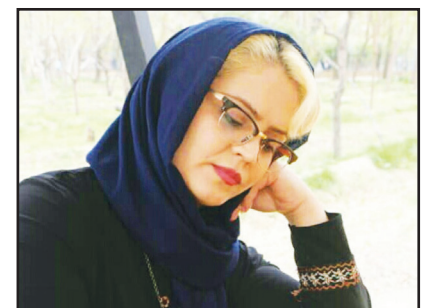
It is the most hidden place in the world!
And in a malignant form
It is rooted in my chest You are not to

رضا بهزادی

هر روز به برگ بار خود می‌بالد
با عشق به این تبار خود می‌بالد
فیروزه‌ی بی بدیل ایرانی هست
شهری که به اعتبار خود می‌بالد
کرمان که به شهر بابکش مشهور است
از این همه آثار غنی مسرور است
بی شائبه گلچینِ مصور دارد
خورشید جهان ز روی او پر نور است
It prides itself on its leaves and fruits every day
It prides itself on its ancestors with love
it is a unigue Iranian turquoise

A city that is proud of its reputation
Kerman province is
famous because its city of Babk and
is so delighted with all Babak rich works
With no doubt it has an illustrated gallery
The Sunlight is a reflection of its brightness

مرجان یوسفی

بگذار زندگی
ساز مخالفش را بزند
من ساز دلم
با تو کوک کوک است
بی خیال گذر ثانیه‌ها
بیا آنقدر با من برقص
تا از من و تو
تنها نسیمی عاشقانه
به جای بماند

Let life plays its opposite untuned music
I have tuned my heart for you very well
Let's the seconds pass
Come dance with me so much
so that The only romantic breeze
remains from us

منتظر داستان و اشعار شما هستیم
لطفاً مطالب خود را با درج شماره تلفن به دفتر روزنامه یا آدرس الکترونیکی ذیل ارسال نمایید. ضمناً روزنامه در ویرایش مطالب ارسالی، آزاد است و مطالب ارسالی برگشت داده نمی‌شود.
toloudaily@gmail.com
کارشناس (این شماره) سرویس ادبی-هنری: محمود شیربازو